

[Indenrigsministeren.]

Udtalelser, der er fremsat fra Oppositionspartiernes Side. Det ærede Medlem Hr. Edvard Sørensen erkendte i sin Tale, at en Udligning af de kommunale Skattebyrder her i Landet var mere nødvendig end nogen Sinde, ja, at Forholdene paa det Omraade er uholdbare. Ikke desto mindre nægtede det ærede Medlem at medvirke til nærmere Forhandling og til Gennemførelsen af dette Lovforslag. Det er mig imidlertid umuligt at forstaa, hvorledes det ærede Medlem ud fra sine Udtalelser kan naa til det Standpunkt. Saa vidt jeg har kunnet forstaa af det ærede Medlems Udtalelser baade nu og i sidste Rigsdagssamling, er der egentlig kun to Argumenter, der fremføres imod dette Lovforslag. Det ene lyder saadan, at det ærede Medlem ikke vil være med til et nyt Puljesystem. Det er et af disse Slagord, der anvendes, som har saa let ved at forhindre Gennemtænkning af foreliggende Problemer. Det er nemlig kun et Slagord, idet der ikke her er Tale om noget som helst nyt Puljesystem, men om, at visse kommunale Udgifter dækkes ved Udskrivning efter en ensartet Skatteligning for hele Landet. Der er ikke det mindste mere Pulje heri, end der vilde være i, som det ærede Medlem kræver, at Udligningen foregaar over Staten, d. v. s. gennem Stats-skatterne. Det er endogsaa saaledes, at den Ordning, der her foreslaas, formindsker det nuværende Puljesystem, som det ærede Medlem er imod. Som det vil erindres fra min Redegørelse i Fjor, vil Gennemførelsen af dette Forslag medføre, at det samlede Beløb, der i Øjeblikket gaar gennem den mellemkommunale Refusionsordning, nedsættes med en Trediedel. Derfor undrer det mig, at det ærede Medlem kan lade sig indfange af saadanne Slagord uden Indhold.

Det andet Argument, det ærede Medlem fremførte, er, at det kommunale Selvstyre skulde svækkes efter Lovforslaget, ved at Kommunernes Ansvar forflygtiges. Det vil ikke være det ærede Medlem muligt at nævne, paa hvilket Punkt noget saadant skulde ske. Det kan ikke være ved, at Politiudgifterne tages bort fra Kommunerne, thi naar Politiordningen bliver statslig, kan der selvfølgelig ikke blive Tale om mindre forsvarlige kommunale Dispositioner paa dette Omraade, ved at Kommunerne lettes for Udgiften. Det kan heller ikke være ved Skoleudgifternes Overførelse paa den Maade, her er foreslaaet, hvorefter det er visse Grundudgifter pr. Barn, man letter, mens øgede Udgifter fremtidig praktisk talt helt skal bæres af Kom-

munerne, og for de sociale Udgifters Vedkommende er der i Lovforslaget her dels Tale om Lettelse af Udgifter, hvis Størrelse Kommunerne ingen Indflydelse har paa, dels medfører Lovforslagets Bestemmelser paa dette Omraade som nævnt Lettelser i disse Udgifter, saaledes at de nugældende kommunale Refusionsbeløb nedsættes med en Trediedel, altsaa paa de Omraader, hvor det ærede Medlem hævder, at den nugældende kommunale Refusionsordning svækker Ansvarsfølelsen i Kommunerne. Jeg ser ganske bort fra, hvorvidt dette er rigtigt eller ikke, men paa disse Omraader nedsættes Beløbet, altsaa Ansvarsfølelsen skærpes efter det ærede Medlems egne Præmisser. Intet af det ærede Medlems Argumenter rammer derfor dette Forslag.

Det ærede Medlem henviser ogsaa i Aar stadig til de Forslag, det ærede Medlems Parti fremsatte i Fjor, og de Lettelser, de vilde medføre for Kommunerne. Selvfølgelig vilde disse Forslags Gennemførelse medføre Lettelser for Kommunerne, men der er jo den lille Mangel ved dem, at de ikke anviser, hvor Pengene skulde komme fra, 40 Millioner eller i alt Fald 37 Mill. Kr. forblev udækket og maatte altsaa tilvejebringes ved nye Skatter. Paa den Maade kan man sagtens foreslaa Lettelser paa Papiret og overlade til andre at tilvejebringe Pengene.

Det ærede Medlem Hr. Kristen Amby spurgte mig, om dette Lovforslag skulde være et Diktat, eftersom det blev fremsat i samme Skikkelse som i forrige Samling. Jeg maa sige, at det synes mig at være et løjerligt Spørgsmaal. Jeg fremsatte dette Lovforslag i Fjor, og Rigsdagen behandlede det ikke færdigt; jeg fremsætter det nu, for at Rigsdagen kan fortsætte sit Arbejde, og jeg kan ikke se, at der deri er noget udfordrende eller noget i Retning af et Diktat. Det ærede Medlems Udtalelser paa dette Punkt er af samme Karakter som Udtalelser, der i denne Tid ved forskellige Lejligheder fremkommer fra visse Medlemmer af Oppositionspartierne. Det er, ligesom de Herrer ikke kan finde sig til Rette under den nye Tingenes Tilstand. I Tide og Utide proklamerer man det, som alle ved i Forvejen, at Regeringen har Magten og Ansvarret. Den ene Dag fortæller man Befolkningen om, at det vil føre de forfærdeligste og mest revolutionære Forandringer med sig, den næste Dag raillerer man over, at Regeringen slet ikke ved, hvad den skal bruge Magten til. Det hele skal gemmes i Kommissioner, og naar det saa viser sig, at